

að verður, kemur fólkinum í Namibíu til góðar, men verður utflutt aftur (fiskamjölíð, sum bræðingarvirkið í Walvis Bay er stórframleiðari av, t.d. til Onglands), so koma skip okkara framvegis í trupulleikar, tí nærur allar landingar terra aftan á 1. mars 1990 mugu mestast ólóglegar. Hvussu stórir hesir trupulleikar verða, vita vit einki endaligt um, fyrr enn eitt nýtt stýri hevur tikið støðu til landingarloyni.

I lótni eru tveir felagskapir, sum hava altjóða viðurkenning at umboða meirilutan av namibiska fólkinum, nevniliga SWAPO (South West Africa People's Organisation) og CCN (Council of Churches in Namibia). Hesir hava báðir mælt føroyingum frá at taka upp vinnu í Namibíu, so leingi hendar byggir so nógv á samstarvi við apartheidstýrið í Suðurafrika, sum talan er um, tá Suðurafrika er veruligi partnarin, meðan Namibia kemur í aðru røð.

At so er, fylgir m.a. av, at tú fært ikki innferðarloyni til Namibíu uttan ur Pretoria.

Landsstýrið átti — ígjøgnum uttanríkisráðið ella beinleiðis — at tikið upp samrøðu við hesar felagsskapir til tess at útvega stuðul terra til føroyska samvinnu við eitt frælst og sjálvstøðugt Namibia, men mátti so sjálvsagt samstundis verið til reiðar at givið munandi styttri skotbrá — t.d. tveir til trýggjar mánaðir — at »avvikla» ta vinnu, sum enn ikki veruliga er komin í gongd.

Skiftisreglur fyri hesa vinnu l á fram og undantaksreglur, sum nærur treyta varandi samstarv við apartheidstýrið í Suðurafrika, setir Føroyar í vanda fyri at verða roknad sum eitt land, ið litur á, at tað fer at eydnast Suðurafrika at orkymla fyrirreikingarnar til fræls val í

Namibia og valini sjálvi soleiðis við trýsti og »terrori», at tað kortini verða skutilsveinar apartheidstýrisins, sum koma at mynda stjórn.

Um so verður, hevur søgan lært okkum, at tað bert er stokkuta løtu, til ber at halda skutilsveinstjórnum við ræðið, um ein verulig frælsisrørsla finst. Hesar mongu, USA hevur roynt at stuðlað, t.d. í Vietnam og nú eisini USSR í Afghanistan, áttu at lært eisini »opportunistar», at valið ikki er so torført. At føroyskir reiðarar — sum teir siga í góðari trúgv og áliti til, at ongar lógarreglur forða tí — hava tikið upp samstarv, sum byggir á loyvi frá einum rasistiskum stýri, sum er lýst í bann av ST, er eitt mál, meðan tað politiska virkseimið, ið alt hetta byggir á, er eitt heilt annað og óhugnaligari mál.

Her er eydnast einum politikara, sum hevur so serligar hugsanir um og tokka til alt, sum liggur uttanfyri ystta høgra, at lata politisku argingar sínar í búna, sum litur málið til at líkast menningarhjálp og hjálp til frælsisgerðan av kúgaðari tjóð í ólógliga hersettum landi, samstundis sum hetta dæmligara atgongumerki skal útvegast føroyskari fiskivinnu hundræðals tons av kvotu.

Veruleikin er, at hesin politikari í ferðingavirksemi sínum til einaræðisland í leitan eftir tilfari til laturverjavirksemi sitt fyri slik stýri, tað veri seg í Chile, á Taiwan ella Suðurafrika, longu í 1986 og 87 byrjaði fyrirreikingarnar til hetta »ævintýr», sum kann gerast Føroyum dyrt. Hetta bert fyri at skapa sær høvi til at hálova útviklinginum í apartheidstýrða Suðurafrika og máttinum í hesi buskaparskipan, sum byggir á rovdrift upp á nokur menniskju. Væl hevur hann í kavalæti

funnist at grundhugsanin í apartheidskipanini, men samstundis tað lá fyrri, at geva henni grið, so hon fær stundir at minka pinningina av teim svørtu, sum eiga landið.

Royrnirnar higartil hava sýnt, at hetta einans hevur havt til endamáls at verja ein politikk, har høgra apartheidshond hvørja ferð tók meira aftur, enn vinstra gav. A tann hátt skal pinan kunna dragast ut nærur í óendaligheit.

Niðurstøðan má tí verða:

Nú tað er komið fram, m.a. undir viðgerðini í marknaðarnevndini — og hetta er rættiliga nýtt í kjakinum, sum mest hevur snúð seg um Namibia — at virkseimið í sunnara Afrika í nógv størri mun er samvinna við apartheidstýrið í Suðurafrika enn við Namibia, og at hetta virkseimið eisini framhaldandi er treytað av samvinnu við Suðurafrika, so ber ikki til at samtykkja skiftisreglur, sum rokka so langt fram í tíðina sum landsstýrisuppskotið mæli til.

Samvinna við Suðurafrika ígjøgnum Namibia má treyta, at avtalur eru gjørdar landanna millum,

og at hesar hava ST góðkenning og verða galdandi aftan á, at ST ætlanin er gjøgnumførd.

Mælt verður tí til at samtykkja uppskot Javnaðarflokksins og síðani millum 2. og 3. viðgerð at seta gildisdagin fyrri lógin.

Minnilutin kann taka undir við uppskoti landsstýrisins til samtyktar um ST-ætlanina og friðaravtaluna, og kann samstundis taka undir við sjálvsögðu uppskotum meirilutans til samtyktar um at leysalata politiskar fangar og uttanríkispolitiska kunning, men minnilutin ynskir at leggja afturat:

Tað er royndur lutur, at suðurafrikanska herseitingin av Namibia hevur kostað namibiska fólkinum og samfelagnum dyrt. Tørvurin á humaniterari hjálp er tí stórur á so at siga øllum økjum.

Norðurlendskir hjálparfelagsskapir royna eftir førminni og umstøðum at veita hjálp. Hendar verður mest veitt innan karmarnar av tí samkirkjuliga arbeiðinum. Ein tann munabesta hjálpin verður veitt av Folkekirkens Nødhjælp í Danmark, og verður headan hjálp veitt

í samstarvi við namibiska kirkjuraðið CCN, ið hevur allar namibiskar kirkjur og samkomur sum limir.

Tað er Javnaðarflokksins sannføring, at Føroyar, soleiðis sum umstøðurnar eru, hava serstaka moralska ábyrgd motvegis tí illa stadda namibiska fólkinum, og at vit tí eiga at veita hesum fólki beinleiðis humanitera hjálp her og nú.

Javnaðarflokkurin hevur umhugsað, hvussu vit best kunnu veita hjálp, og er komin til ta niðurstøðu, at skjótasta og mest effektiva hjálpin, vit kunnu veita í lótni, er at jatta Folkekirkens Nødhjælp eina upphædd at nýta í humanitera hjálpararbeiðinum í Namibia.

Hjáveru og luttoka av hjálparfelagsskapum í Namibia, meðan fyrirreikingarnar til nýggju støðuna eru í gongd, kunnu samstundis í ein mun ávirka, at hesar verða minni orkymlaðar av kreftum, sum vilja ræða neyðstødd frá at luttaka í frigerðingini, sum stendur teim í bði.

Javnaðarflokkurin setir tí fram fylgjandi

Tað er Javnaðarflokksins sannføring, at Føroyar, soleiðis sum umstøðurnar eru, hava serstaka moralska ábyrgd motvegis tí illa stadda namibiska fólkinum, og eiga vit tí at veita hesum fólki beinleiðis humanitera hjálp her og nú.

Uppskot til samtyktar

Løgtingið samtykkir at biðja figgjarnnevndina seta í figgjarløgtingslógina fyrri 1989 eina miljóna upphædd, sum verður útgoldin »Folkekirkens Nødhjælp» at nýta til humanitært hjálpararbeiði í Namibia.

Ein annar minniluti (Suni Jacobsen og Jógvan I. Olsen) tekur ikki undir við uppskotinum og setir einki uppskot fram.

Marknaðarnevndin,

17. februar 1989.

Karin Kjølbros

Olaf Olsen

Jógvan I. Olsen

Suni Jacobsen

Kari Kjelnæs

Lasse Klein

Atli Dam

Hotell-myrkaleggingin Yviri við Strond

Býráðsform. Poul Michelsen reypar sær í dag í Dagbláðnum av, at »Kommunan kann og eigur ikki at forá »slummpolitikk ...«

Myndin omanfyri visir teir bygningar í Jek-aragøtu, sum kommunan ætlar at leggja til SLUMM! Byggifrøðingurin Mikki Olsen hevur saman við arkitekti-

num J.P. Gregoriussen, heiðurin av hesi prýðiliga húsasamskipan, ið Tors-havnar Kommuna nú ætlar at MYRKA-LEGGJA!

